

си. (29) Слѣдъ тѣхъ поправи Садокъ Еммировѣтъ синъ ерѣшу домѣтъ си. И слѣдъ него поправи Семая Сеханиевѣтъ синъ, стражить на источната порта. (30) Слѣдъ него поправи Аванія Селемиевѣтъ синъ и Ануиъ шестийтъ Салафовѣтъ синъ друга часть. Слѣдъ него поправи Месулламъ Варахиниѣтъ синъ ерѣшу жилището си. (31) Слѣдъ него поправи Мелхия Сарефиевѣтъ синъ до домѣтъ на Негинимѣтъ и на търговцитѣ, ерѣшу вратата Мифкадѣ, и до въсходѣтъ на ягльтѣ. (32) А между въсходѣтъ на ягльтѣ и овчата порта поправиха влатаритѣ и търговцитѣ.

ГЛАВА 4.

А когато чу Санаваллатъ че ний градимъ стѣната, разгѣи си, и много се разсѣрди, и присмѣ се на Юдеитѣ. (2) И говори прѣдъ братията си и прѣдъ Самарийското войнство и каза: Що правятъ тѣзи оканини Юдеи? ще ги оставятъ ли? ще пожървуватъ ли? ще свѣршатъ ли въ този день? ще съживятъ ли каменитѣ отъ куповѣтъ на прѣстѣта, и тѣхъ изгорени? (3) А бпри него бѣ Товия Аммонеецѣтъ, и рече: И да съгради, дѣсица като се покачи ще съспе каменната имъ стѣна.

(4) ЕЧуй, Боже нашъ, защото станахми за присмѣхъ, и обзбри поношението имъ на главата имъ, и направи ги да станатъ пльвъ въ земя на пльбение; (5) и дѣе покрй беззаконieto имъ, и грѣхътъ имъ да се не изглади прѣдъ тебе; защото тя прогнѣвиха прѣдъ градищѣтъ.

(6) Така съградохми стѣната; и всичката стѣна се свърза до половината си; защото людитѣ имаха сърдце за да работятъ.

(7) Но когато Санаваллатъ, и Товия, и Араванитѣ, и Аммонитѣ, и Азотцитѣ чуха че поправлението на Иерусалимскитѣ стѣни напредва, и че развалинитѣ начинахъ да се заграждатъ, разгнѣвиха се много; (8) и направихъ съзаклятие всичкитѣ куино да дойдатъ да ратуваатъ противъ Иерусалимъ и да му направятъ пакостъ. (9) А зний се по-

молихми на Бога нашего, и поставихми стражи противъ тѣхъ дѣня и ноця, понеже се боехми отъ тѣхъ. (10) И рече Юда: Силата на брѣменосцитѣ ослабна, а прѣстѣта е много, и ний не можемъ да градимъ стѣната. (11) И неприятелитѣ ни рекохъ: Нѣма да устѣятъ нито ще видятъ долъ доидемъ верѣди тѣхъ и ги избиемъ та въспремъ работата.

(12) И като доидохъ Юдеитѣ които живѣхъ при тѣхъ, рекохъ ни десетъ плати: Отъ всяка страна кѣтъ която се обърнете кѣмъ насъ ще дойдатъ. (13) За това поставихъ въ по нискитѣ мѣста задъ стѣната, и въ по високитѣ мѣста, — поставихъ людитѣ по родове съ мечовѣтъ имъ, съ копията имъ, и съ лжковѣтъ имъ; (14) и видѣхъ, и станяхъ та рѣкохъ на благороднитѣ, и на кметовѣтъ, и на другитѣ людие: Да се не убоите отъ тѣхъ: поминѣте Господа великаго и страшнаго, и бийте се за братията си, за синовѣтъ си и дѣщеритѣ си, за женитѣ си и за домоветѣ си.

(15) А когато враговетѣ ни чуха че това стана извѣстно намъ, и осуети Богъ събѣтъ имъ, вържахми се всички ний на стѣната, всякой на работата си. (16) И отъ този день половината отъ рабитѣ ми бѣхъ на работата, а половината отъ тѣхъ държѣхъ конията, щитчетата, и лжковѣтъ, обличени съ брони, и началницѣтъ бѣхъ задъ всякой Юдинъ домъ. (17) Овѣзи които градахъ стѣната, и които носиха брѣмената, и които товарѣхъ, всѣкой съ едната си рака работѣше на работата, а съ другата държѣше оръжие. (18) А градителитѣ, всякой имаше мечтъ си опасанъ на чрѣсата си въ градѣше; а този който трабѣше съ трабата бѣше близу до мене. (19) И рѣкохъ на благороднитѣ, и на кметовѣтъ, и на другитѣ людие: Работата е голѣма и пространна; а ний сми распрѣснати по стѣната далечъ единъ отъ другий. (20) Въ което мѣсто чуете гласътъ на трабата, тамъ се стичайте при насъ: Богъ нашъ ще ратува заради насъ.

(21) Така работихми работата; а полови-

а Гл. 2; 10, 19.

б Гл. 2; 10, 19.

в Псал. 123; 3, 4.

г Псал. 79; 12.

д Прит. 3; 34.

е Псал. 69; 27, 28.

109; 14, 15. Иер.

18; 23.

ж Ст. 1.

з Псал. 83; 3—5.

и Псал. 50; 15.

и Числа 14; 9, 33; 33.

Втор. 1; 29.

и Втор. 10; 17.

и 2 Цар. 10; 12.

и Новъ 5; 12.

и Исх. 14; 14, 25.

Втор. 1; 30.

20; 4. Исх. Нов.

23; 10.